

» KEDVENCEK A HÁZ KÖRÜL**MADÁRMENTÉS, LÉLEKMENTÉS**

Szerző: S. Töttő Rita

Székesfehérvár - A legtöbb szárnyas azért kerül be a fehérvári vadmadárkórházba, mert az emberek meglőtték őket. Sokuk soha nem kerül vissza a természetbe, de vannak szerencsések is...

A madarak megmentője ez jutott eszembe Berkényi Tamás állatorvosról, miután elhagytuk a megyeszékhelyi HEROSZ menhelyen működő vadmadárkórházat. Berkényi ugyanis az egész életét a szárnyasok életének jobbítására tette fel. Ő az az ember, akit még akár éjszaka is fel lehet hívni, ha sérült madarat találunk az út szélén. Vagy a városban, a panelok között. Számtalan szárnyast meggyógyított már Krepsz Gyöngyi kolléganőjével együtt, aki az állatmenhelyet vezeti.

Az első ketrecben egyhónapos, nagy szemű bagoly fiókák méregetnek minket, látogatókat. A roppant bájos, de annál harciasabb kis jószágokat a székesfehérvári Gyümölcs utcából hozták.

- Rengeteg fülesbagoly esik ki a fészkekből, akiket ide behoznak. Normál esetben azt mondanám, hogy hagyják őket ott, mert vissza tudnak szállni, de a panelrengetegben erre kicsi az esély. Elüti őket az autó, elkapja egy macska, és vége - mondja az állatorvos. - A fiókákat tömjük, mert maguktól még nem hajlandóak enni, majd pedig megtanítjuk őket táplálkozni. Nyershúst kapnak, majd pedig döglött egeret, s ha azt már felismerik, és maguktól megeszik, visszakerülhetnek a természetes közegükbe - mondta. A baglyok mellett egy bekötözött hattyú piheg egy nagyobb ketrecben, szinte mozdulni sem tud. Mint kiderül, Bicskén találták őt, meglőtték a szárnyát, és karcsonttörést szenvedett. Fiókáit és párját kellett otthagynia, amíg felgyógyul. Ha felgyógyul. Ha nem, itt marad. Ahogy sok más társa is: galambok, egerészölyvek. Sokaknak azonban igazán nagy szerencsájük volt, tavaly például egy meggyógyult gólyának és egy szürkegémnek is.

- A mütöt az állatkórház adja, a gyógyszereket is jutányosan kapjuk. Szeretnénk létrehozni egy bemutató helyet, ahol a magyar fajtákat tartanánk. Olyan madarak lennének itt, amelyek már nem kerülhetnek vissza a természetbe, de nincsenek látványos sérüléseik - mesél nagyszabású álmairól az állatorvos, aki reméli, lesznek, akik segítenek neki a megvalósításban. - A sánta, csonka állatokat pedig, mint mondta, egy nem nyilvános madárotthonban helyeznék el. S közben egy pár hetes kis kuvikot mutat. Az ökölnyi nagyságú, gömbölyded kis állat megszeppenve pislog kifelé a ketrecéből.

- Őt Iváncsáról hozták és Kvarknak hívják - mondja Krepsz Gyöngyi, aki minden állatnak ad valami nevet. A bagoly fiókákat is elnevezte: Ugod, Ugocsa és Ulla, valamint a Cigonya névre keresztelt hattyú szerencsés állatok. Új esélyt kaptak az életre. Persze a folytatáshoz támogatásra van szükség, tették hozzá csendben. Akkor is, ha mindenüket a madarak megmentésére tették fel. Még otthon is ezzel vannak elfoglalva.

- A kismadarakat ugye állandóan etetni kell, ezért ha nem vagyok otthon, beteszem őket a kocsiba, jönnek velem. Ha eljött az etetés ideje, kimegyek, és jóllakatom őket. Meglehetősen macerás dolog ez, de szerintem megéri - meséli Berkényi Tamás. Számtalan veréb, fecske és rigó várja most is haza...

Hasonló működik a Hortobágyi Madárparkban is, mint itt, Székesfehérváron. Azzal a különbséggel, hogy ott a kiemelten védett, nagyértékű madarakat fogadják csak be. Itt viszont mindegyiket. Egyszer még Budapestről is hoztak állatbarát emberek egy sánta galambot, akit az utcán találtak. Hát, ilyen is van...

- Szeretnénk példát mutatni a jövő nemzedéke számára, hogy a fiatalok tudják, hogyan kell bánni a természettel - mondja az orvos. A célunk nem csak a madármentés, hanem a lélekmentés is...